

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/252/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204173
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8613204173.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu M. Z. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Ul. Jašminova XX, XX-XXX V., Poľská republika zastúpený V4 Legal, s.r.o. so sídlom Tvrdého 783/4, 010 01 Žilina proti žalovanému Q. U., so sídlom XXX XX U. 3, IČO: XXXXXXXX, zastúpený JUDr. Martou Maruniakovou, advokátkou, so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov 200/33, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 510,58 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Marty Maruniakovej, advokátky, č. ú. N XXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: 72522013 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca je povinný zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 39,84 eura na účet Okresného súdu Svidník.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 18.7.2013 domáhal určenia vlastníckeho práva.

Žalobu odôvodnil tým, že podľa úplného listu vlastníctva č. 553 bol v roku 1998 ako podielový vlastník nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Chotča, obec Chotča, okres Stropkov, a to konkrétne pozemku KN - E 1036/3, lesný pozemok o výmere 4 175 158 m², zapísaný pán Andrzej Źurek v podiele 5/20 vzhľadom k celku. Na základe závetu zo dňa 26.4.1980 sa jediným dedičom celej pozostalosti poručiťľa stal žalobca. Pri preverovaní právneho stavu pozostalosti poručiťľa na Slovensku bolo zistené, že v roku 2000 bol spoluvlastnícky podiel poručiťľa na nehnuteľnosti prevedený na obec Chotča titulom vydržania vlastníckeho práva. Pri posudzovaní vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je nutné podľa konštantnej judikatúry posudzovať oprávnenosť držby a dĺžku oprávnenej držby. Držba je považovaná za oprávnenú v prípade, ak je držiteľ v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí a že je v tejto dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Dobrá viera spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží, poprípade, že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok vznik vykonávaného práva. Máme za to, že žalovaný nemohol byť v tomto prípade dobromyseľným držiteľom predmetného spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti., Nakoľko posledný zápis na liste vlastníctva č. 553 svedčil v prospech poručiťľa, obec Chotča sa z objektívnych dôvodov nemohla považovať za oprávneného držiteľa, a teda nadobudnúť vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu poručiťľa na nehnuteľnosti.

Predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi a to: LV č. 553 k. ú. Chotča, testament, podanie žalobcu zo dňa 15.8.2013, vyjadrenie žalovaného zo dňa 7.2.2014, zoznam pozemkov z majetku SR do vlastníctva obce Chotča, pozemnoknižná zápisnica 160, výmer o vlastníctve lesnej pôdy č. 104/1946 Sb. n. SNR, notárska zápisnica N 47/95, Nz 49/95 zo dňa 7.3.1995, výpis z LV č. 553 k. ú. Chotča, protokol o prechode majetku do vlastníctva obce zo dňa 27.7.1995, preklad testamentu z jazyka poľského do jazyka slovenského, vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.1.2015, koncept č. 688/48 - žiadosť o zrušenie konfiškácie majetku, upovedomenie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy Bratislava zo dňa 23.1.1950, rozhodnutie Krajského súdu Krakow zo dňa 29.3.1990, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/252/2013 a zistil tento skutkový stav:

Podľa listu vlastníctva č. 553, k. ú. Chotča bol v roku 1998 ako podielový spoluvlastník parcely KN E 1036/3 - lesný pozemok vo výmere 4 175 158 m², zapísaný pán M. Žurek v podiele 5/20.

Podľa testamentu na čl. 63 spisu M. Žurek ustanovil pre prípad úmrtia za svojho jediného dediča Aleksadra Žureka.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Krakow zo dňa 29.3.1990, na čl. 75 spisu bolo potvrdené dedičstvo po Andrzejovi Žurekovi, podľa testamentu zo dňa 26.4.1980 v prospech žalobcu.

Žalovaný sa vyjadril k žalobe v písomnom podaní zo dňa 7.2.2014, v ktorom uviedol, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní. Teda nepreukázal, že je nositeľom tvrdeného práva. Jediným dôkazom, ktorý by mal preukazovať hmotnoprávne postavenie žalobcu ako dediča je rukou písaný závet v poľskom jazyku, bez prekladu. Týmto dokladom nie je preukázané, či a kedy Andrzej Žurek zomrel, či závet bol uznaný za platný, ani či žalobca je podľa testamentu dedič. Ďalej uviedol, že podiel Andrzeja Žureka na spornom lesnom pozemku, parcela registra E KN 1036/3, lesné pozemky, k. ú. Chotča bol skonfiškovaný podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. v znení vyhlášky č. 1/1948 Sb. n. SNR dňa 29.11.1946 SNR. Tento majetok bol následne pridelený podľa § 11 ods. 2 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR Politickej obci Chotča, a to na základe výmeru o vlastníctve lesnej pôdy vydaného Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR, č. 71.012/47-II/B zo dňa 2.4.1948. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 nariadenia výmer o vlastníctve pôdy je verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelenej poľnohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia. Z pozemnoknižnej zápisnice č. 160, pod č. 18, k. ú. Chotča, vyplýva, že majetok Andrzeja Žureka a Ladislava Žureka bola v pozemkovej knihe, podľa návrhu Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, sekcia „B“ pracovná skupina pre pozemkovú reformu v Humennom zo dňa 10.1.1947, č. 88/48 vyznačená poznámka konfiškácie, podľa nar. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nar. č. 64/1946 Sb. n. SNR pre účely pozemkovej reformy. Sporný pozemok teda prešiel do vlastníctva štátu a následne bol pridelený do vlastníctva Politickej obce Chotča. Účinnosťou zákona č. 138/1991 Zb., t. j. 1.5.1991 prešiel tento majetok štátu do vlastníctva Obce Chotča. O existencii týchto listín nemala Obec Chotča vedomosť a občania obce si pamätali, že majetok bol pridelený, preto pristúpili k osvedčeniu vyhlásenia o vydržaní. Následne vyhľadáním dokladov v archíve zistili, osvedčenie bolo nadbytočné, pretože Obec Chotča už v tom čase, t. j. 7.3.1995, kedy k osvedčeniu vyhlásenia o vydržaní došlo už bola vlastníkom.

Z pozemnoknižnej zápisnice č. 160, k. ú. Chotča pod č. B18 súd zistil, že na majetok X. Žureka a M. Žureka, podľa návrhu Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, sekcia „B“ pracovná skupina pre pozemkovú reformu v Humennom zo dňa 10.1.1947, č. 88/48 poznamenáva sa konfiškácia, podľa nariadenia č. 104/45 Sb.n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR pre účely pozemkovej reformy.

Majetok Ladislava a Andreja Žureka bol následne pridelený podľa § 11 ods. 2 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR Politickej obci Chotča, a to na základe Výmeru o vlastníctve lesnej pôdy vydaného Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave, podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR, č. 71.012/47-II/B zo dňa 2.4.1948.

O odvolaní Ladislava a Andreja Žurekových proti rozhodnutiu konfiškačnej komisie bolo rozhodnuté Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy Bratislava č. 38612/48-IX/1. zo dňa 23.1.1950 tak, že bolo zamietnuté ako neopodstatnené v dôsledku čoho rozhodnutie o konfiškovaní

pôdohospodárskeho majetku Ladislava a Andreja Žureka nachádzajúceho sa v k. ú. Chotča ostalo nezmenené.

Podľa protokolu o prechode majetku do vlastníctva obce podľa zákona SNR č. 306/92 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí o fyzickom odovzdaní lesných pozemkov uzavretý v zmysle záznamu zo dňa 20.6.1995 spísaného na PR Vsl. lesov v Košiciach, ďalej na základe Výmeru vydaného Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 71012/47-II/B prešiel tento majetok štátu do vlastníctva Obce Chotča.

Podľa aktuálneho LV č. 553, k. ú. Chotča je žalovaný vedený, ako podielový spoluvlastník nehnuteľnosti pod B1 v podiele 10/20 titulom osvedčenia N 47/95.

Podľa notárskej zápisnice o vyhlásení o vydržaní nehnuteľnosti č. N 46/95, Nz 49/95 zo dňa 7.3.1995 žalovaný prehlásil, že pokiaľ sa týka nehnuteľností zapísanej v záp. č. 160 k. ú. Chotča vedených pod A. I. r. č. 2, mpč. 1036/1026/1/7 a/1/1/b/b/1, les vedený pod B3 na Ladislavovi Žurekovi v 1-tine a pod B4 na Andrejovi Žurekovi v 1-tine je vo vlastníctve obce Chotča. Uvedené podiely vedené na Ladislavovi Žurekovi a Andrejovi Žurekovi občania dostali na základe Výmeru poľnohospodárskej reformy v Bratislave, podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/48 Zb. SNR o vlastníctve lesnej pôdy pridelenej podľa nariadenia č. 104/45 SNR v znení nariadenia č. 104/46 Zb.

Na pojednávaní konanom dňa 17.4.2014 právny zástupca žalobcu vymedzil naliehavý právny záujem na požadovanom určení tak, že žalobca je jediný dedič po poručiteľovi, ktorý je posledný zapísaný na liste vlastníctva, predtým, ako prešlo vlastnícke právo na obec. Pokiaľ ide o výmer vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1996, toto nariadenie vo svojom § 11 vymedzuje, že skonfiškované lesné pozemky na 100 ha sa pridelia štátu a nie je možné ich pridelovať iným subjektom. Zároveň poukázal na to, že tento výmer neobsahuje prílohu, ktorú vo svojom texte predpokladá teda prídellovú listinu, ktorú dodatočne vydá Povereníctvo pôdohospodárstva. Ďalej uviedol, že posledný záznam svedčiaci v prospech žalobcu obsahuje iba poznámku konfiškácie, avšak nikdy nebol vyznačený prechod vlastníckeho práva na štát, ako to bolo v iných prípadoch konfiškácie, a teda má za to, že tento proces konfiškácie nebol ukončený úspešným prechodom vlastníckeho práva na štát. Vychádzal tiež z predpokladu, že nariadenie, podľa ktorého mala byť vykonaná konfiškácia sa vzťahuje primárne na občanov maďarskej a nemeckej národnosti, pričom právny predchodca žalobcu bol poľskej národnosti.

Na pojednávaní konanom dňa 2.10.2014 žalobca uviedol, že Andrej Žurek bol brat jeho deda, ktorý zomrel v januári 1983. V tom období bol v Poľsku výnimočný stav. Jeho otec zobral všetky veci, ktoré mal poručiteľ u seba, k sebe domov a následne bol nájdený testament. Poručiteľ žil sám, bola mu poskytovaná starostlivosť, mal ešte sestru a sesternicu, ale týkalo sa to jedného domu v Krakowe. Okresný súd v Krakowe viedol konanie o dedičstve. Nadobudol veľa nehnuteľností na území Poľska, na základe rozhodnutia poľského súdu a na základe testamentu. O majetku poručiteľa vedel z rozprávania v rodine, vedel aj o lesoch na Slovensku. Vecou sa zaoberal jeho otec, ktorý bol vyštudovaný právnik - advokát a v 1992 navštívil kataster v Bardejove, kde dostal výpis, že obidvaja bratia vlastní po 100 ha lesa Andrej a Ladislav.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 80 písm. c) O. s. p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa (ďalej len konfiškačné nariadenie), s okamžitou platnosťou a bez náhrady konfiškujú sa pre účely pozemkovej reformy pôdohospodársky majetok na území Slovenska, ktorý je vo vlastníctve: a) osôb nemeckej národnosti bez ohľadu na štátnu príslušnosť, b) osôb maďarskej

národnosti bez ohľadu na štátnu príslušnosť, c) zradcov a nepriateľov slovenského a českého národa a Československej republiky akejkoľvek národnosti a štátnej príslušnosti, d) účastinných a iných spoločností a právnických osôb, v ktorých kapitálovú alebo majetkovú účasť ku dňu 1. marca 1945 prevažne vlastnili alebo mali v držbe osoby nemeckej alebo maďarskej národnosti akejkoľvek štátnej príslušnosti, pokiaľ tieto osoby nepreukážu, že sa činne zúčastnili na protifašistickom boji, alebo osoby, ktoré spadajú pod ustanovenia ods. 6, e) účastinných alebo iných spoločností a právnických osôb, ktorých správa zámerne a aktívne slúžila nepriateľskému vedeniu vojny alebo fašistických účelom. Výnimky z tohto ustanovenia povoľuje Sbor povereníkov.

Podľa § 1 ods. 7 konfiškačného nariadenia o tom, ktoré osoby treba považovať za osoby nemeckej, či maďarskej národnosti (ods. 5) alebo za zradcov alebo nepriateľov slovenského a českého národa a Československej republiky (ods. 6), o tom, či účastinné a iné spoločnosti a právnické osoby spadajú pod ustanovenia ods. 1 písm. d) alebo e), ako aj o tom, či možno pripustiť výnimky podľa ods. 3 alebo 4, rozhodne najneskôr do konca roku 1946 konfiškačná komisia.

Podľa § 1 ods. 8 konfiškačného nariadenia, stálymi členmi Komisie sú: predseda, ktorého menuje Sbor povereníkov na návrh povereníka pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu, dvaja zástupcovia Povereníctva pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu a dvaja zástupcovia Povereníctva pre veci vnútorné. Ďalšími členmi Komisie v jednotlivých okresoch sú: všetci členovia rady príslušného okresného národného výboru (správnej komisie), po jednom zástupcovi Jednotného zväzu slovenských roľníkov, Sväzu slovenských partizánov, Sväzu vojakov Slovenského národného povstania, Sväzu protifašistických väzňov, Sväzu zahraničných vojakov a okresnej roľníckej komisie. Zástupcu organizácií, uvedených v predošlej vete, vysiela príslušná okresná odbočka, ak takej niet, príslušné ústredie. Komisia rozhoduje v sídle okresného národného výboru, v obvode ktorého sa nachádza konfiškácii podliehajúci majetok. Predseda svoláva Komisiu podľa potreby. Komisia je usnášania schopná za prítomnosti nadpolovičnej väčšiny členov a rozhoduje väčšinou hlasov prítomných. Predseda nehlasuje, len pri rovnosti hlasov rozhoduje. Ak o tej istej osobe rozhodne Komisia v rozličných okresoch rozdielne, o konfiškácii rozhodne s konečnou platnosťou Sbor povereníkov.

Podľa § 1 ods. 10 konfiškačného nariadenia, rozhodnutím Komisie (ods. 7) alebo Sboru povereníkov (ods. 8 posledná veta) považuje sa majetok takejto osoby za konfiškovaný podľa ods. 1, 2 alebo 3 dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa.

Podľa § 2 konfiškačného nariadenia, pôdohospodárskym majetkom podľa tohto nariadenia treba rozumieť súbor poľnohospodárskych nehnuteľností a lesov, k nim patriace budovy a zariadenia slúžiace vlastnému poľnému a lesnému hospodárstvu, závody pôdohospodárskeho priemyslu, ktoré sú vo vlastníctve osôb uvedených v § 1 ods. 1, ak nie sú právne a hospodársky samostatné, ako aj hnutelné príslušenstvo (vlastnému poľnému a lesnému hospodárstvu slúžiaci živý a mŕtvy inventár a poľnohospodárske zásoby, z prevádzky pôdohospodárstva pochádzajúce peniaze, pohľadávky a cenné papiere), ďalej vinohrady, záhrady, rybníky, stavebné parcely, ktoré sú súčasťou poľnohospodárskeho celku, také obytné domy a iné budovy, ktoré podľa svojej povahy môžu byť používané k účelom poľnohospodárskym alebo sú vhodné na ubytovanie presídlencov pri vnútornej kolonizácii a všetky vecné užívacie práva bez ohľadu na to, či sú príslušenstvom vlastníctva konfiškovaného majetku alebo jeho časti.

Podľa § 6 ods. 1 písm. f) konfiškačného nariadenia pôdohospodársky majetok možno prideliť do vlastníctva obciam a okresom na verejné ciele.

Podľa § 1 ods. 2 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR o vydaní výmerov o vlastníctve pôdy pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR, výmer o vlastníctve pôdy je verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelenej pôdohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia.

Podľa § 1 ods. 1 č. 2 zákona č. 90/1947 Sb. o prevedení knihovného poriadku strán konfiškovaného nepriateľského majetku a o úprave niektorých právnych pomerov vzťahujúcich sa na pridelený majetok, tento zákon sa vzťahuje na prevedenie knihovného poriadku strán majetku konfiškovaného podľa

nariadenia Slovenskej národnej rady zo dňa 23.8.1945, č. 104 Sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa, v znení nariadenia Slovenskej národnej rady zo dňa 14.5.1946, č. 64 Sb. n. SNR.

Podľa § 3 ods.1 č. 2 zákona č. 90/1947 Sb. navrhovať prevedenie knihovného poriadku prísluší u pôdohospodárskeho majetku konfiškovaného podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR, v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR, poverenictvu pôdohospodárstva a pozemkovej reformy.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 90/1947 Sb., ak prepadlo konfiškácii podľa ustanovení uvedených v § 1 ods. 1 a 2 celé knihovné teleso (všetky knihovné telesa zapísané v tej istej vložke) alebo spoluvlastnícky podiel na knihovnom telese (§ 32), vyznačí súd na návrh fondu v príslušnej vložke, podľa ktorého predpisu (§ 1 ods. 1) nastala konfiškácia. Navrhovateľ ani iní účastníci sa o tom neupovedomujú.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Dôkazné bremeno v tomto konaní niesol žalobca, aby preukázal, že žalobca je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Žalobca vymedzil naliehavý právny záujem na požadovanom určení tak, že žalobca je jediný dedič po poručiťovi, ktorý je posledný zapísaný na liste vlastníctva, predtým, ako prešlo vlastnícke právo na obec. Právny predchodca žalobcu Andrej Žurek zomrel 2.1.1983 a dedičstvo bolo potvrdené žalobcovi na základe testamentu zo dňa 26.4.1980 rozhodnutím Krajského súdu Krakow zo dňa 29.3.1990 bez špecifikácie konkrétneho majetku.

Z vykonaného dokazovania súd jednoznačne zistil, že nehnuteľnosť bola predmetom konfiškácie, podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v spojení s nariadením č. 64/1946 Sb. n. SNR k účinnosti vyššie uvedeného konfiškačného nariadenia, teda k 1.3.1945 na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie č. 3/46-VIII zo dňa 29.11.1946 v spojení s upovedomením Poverenictva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 38612/48-IX/1 zo dňa 23.1.1950, ktorým bolo zamietnuté odvolanie Ladislava a Andreja Žureka ako neopodstatnené v dôsledku čoho rozhodnutie o konfiškovaní pôdohospodárskeho majetku Ladislava a Andreja Žureka nachádzajúceho sa v k. ú. Chotča ostalo nezmenené.

Z uvedeného konfiškačného nariadenia nevyplývala pre konfiškačnú komisiu kompetencia špecifikovať rozsah majetku, ktorý podliehal konfiškácii, pretože tento vyplýval priamo zo zákona slovami uvedenými v § 1 konfiškačného nariadenia „pôdohospodársky majetok na území Slovenska“, pričom definícia pôdohospodárskeho majetku je uvedená v § 2 konfiškačného nariadenia a výnimky z konfiškácie boli v nariadení výslovne upravené / napr. § 1 ods.4, § 3/. Úlohou konfiškačnej komisie bolo predovšetkým špecifikovať osoby uvedené v § 1 konfiškačného nariadenia a rozhodnúť o konfiškácii, pričom majetok sa považoval za konfiškovaný dňom nadobudnutia účinnosti konfiškačného nariadenia.

Podľa zákona č. 90/1947 Sb. bola v pozemnoknižnej zápisnici č. 160, k. ú. Chotča pod č. B18 na majetok Ladislava Žureka a Andreja Žureka, podľa návrhu Poverenictva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, sekcia „B“ pracovná skupina pre pozemkovú reformu v Humennom zo dňa 10.1.1947, č. 88/48 poznamenaná konfiškácia, podľa nariadenia č. 104/45 Sb.n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR pre účely pozemkovej reformy. Následne bol majetok Ladislava a Andreja Žureka v katastrálnom území Chotča pridelený podľa § 11 ods. 2 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR Politickej obci Chotča, a to na základe Výmeru o vlastníctve lesnej pôdy vydaného Poverenictvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave, podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR, č. 71.012/47-II/B zo dňa 2.4.1948. Tento výmer o vlastníctve pôdy je verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu. Predmetná nehnuteľnosť následne prešla do majetku obce účinnosťou zákona č. 138/1991 o majetku obcí v zmysle protokolu zo dňa 27.7.1995 ku dňu 1.5.1991.

Právny predchodcovia žalobcu dňom 1.3.1945 / účinnosť konfiškačného nariadenia/ prestali byť vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti. Z vykonaného dokazovania súd nezistil, aby poručiteľ žalobcu Andrej Žurek ku dňu svojej smrti dňa 2.1.1983 bol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Z uvedeného logicky vyplýva, že žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti titulom dedenia.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody sú žalobu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal plnú náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli. Priznaná náhrada trov konania žalovanému vo výške 510,58 eura pozostáva z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie zo dňa 12.2.2014, účasť na pojednávaníach dňa 17.4.2014, 2.10.2014 a 2.2.2015, písomné podanie zo dňa 26.1.2015, t. j. 4 x 61,87 eura + 2 x 64,53 eura + 4 x rež. paušál 8,04 eura + 2 x 8,39 eura + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 11 ods.1 písm. a), § 13a ods.1 písm. a), c), d), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O práve štátu na náhradu trov konania /tmočné/ rozhodol súd podľa § 148 ods.1 O.s.p., podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na tunajšom súde.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.

z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).